Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

11. september 2018 *

»Dumping – import af keramiske fliser med oprindelse i Kina – artikel 11, stk. 3 og 5, og artikel 17 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 11, stk. 3 og 5, og artikel 17 i forordning (EU) 2016/1036) – afslag på en anmodning om delvis genoptagelse af en undersøgelse, der er begrænset til dumpingaspekter, af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 917/2011 – varig ændring i omstændighederne – stikprøver – individuel undersøgelse – manglende samarbejde ved den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af de endelige foranstaltninger«

I sag T-654/16,

**Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd**, Foshan City (Kina), ved advokaterne B. Spinoit og D. Philippe,

sagsøger,

mod

**Europa-Kommissionen** ved M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky og A. Demeneix, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 4259 af 11. juli 2016, hvorved der blev meddelt afslag på en anmodning om en delvis genoptagelse af en undersøgelse, begrænset til dumpingaspekter, af den endelige antidumpingtold på import af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina, der blev indført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 917/2011 af 12. september 2011,

har

RETTEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, H. Kanninen, og dommerne J. Schwarcz (refererende dommer) og C. Iliopoulos,

justitssekretær: fuldmægtig C. Heeren,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 28. november 2017,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

# Dom

## Tvistens baggrund

1 Sagsøgeren, Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, Foshan (Kina), er producent af keramiske fliser.

2 Den 12. september 2011 vedtog Rådet for Den Europæiske Union gennemførelsesforordning (EU) nr. 917/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2011, L 238, s. 1, herefter »den endelige forordning«). Antidumpingtoldsatserne var baseret på de dumpingmargener, der blev konstateret i undersøgelsen, da de var lavere end skadesmargenerne.

3 Under den undersøgelse, der førte til fastsættelsen af disse endelige foranstaltninger, anvendte Europa-Kommissionen stikprøver efter artikel 17 i Rådets forordning (EF) 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 af 15. januar 2014 (EUT 2014, L 18, s. 1) (herefter »grundforordningen«) (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21). De stikprøveudvalgte eksporterende producenter, der var begunstiget af en individuel behandling i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 5 (nu artikel 9, stk. 5, i forordning 2016/1036), blev pålagt individuelle antidumpingtoldsatser. De eksporterende producenter, der havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, men som ikke indgik i stikprøven, og en eksporterende producent, der indgik i stikprøven, men som ikke var begunstiget af en individuel behandling, blev pålagt en antidumpingtoldsats, der var beregnet på grundlag af grundforordningens artikel 9, stk. 6 (nu artikel 9, stk. 6, i forordning 2016/1036), som den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for alle de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, dvs. 30,6%. Otte eksporterende producenter, der havde samarbejdet, indgav anmodninger om individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3 (nu artikel 17, stk. 3, i forordning 2016/1036). Det blev besluttet kun at foretage en individuel behandling for en af disse eksporterende producenter, idet dette ikke ville skabe urimeligt store byrder. Denne eksporterende producent var langt fra den største af de otte eksporterende producenter, der havde anmodet om en individuel undersøgelse. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger viste det sig imidlertid, at denne eksporterende producent ikke havde meddelt visse nødvendige oplysninger, således at afgørelsen vedrørende denne eksporterende producent blev baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen (nu artikel 18 i forordning 2016/1036). Nævnte eksporterende producent og de eksporterende producenter, som ikke havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, blev pålagt en antidumpingtoldsats, som var fastsat under anvendelse af den højeste dumpingmargen, som blev konstateret for en repræsentativ vare, produceret af en eksporterende producent, der havde samarbejdet, dvs. 69,7%.

4 Sagsøgeren har ikke deltaget i den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den endelige forordning, således at virksomhedens navn ikke fremgår af bilag I til den endelige forordning. Virksomhedens import af den omhandlede vare blev derfor pålagt told med en stats på 69,7%.

5 Sagsøgeren anmodede ved skrivelse af 7. september 2013 Kommissionen om at foretage en delvis genoptagelse af undersøgelsen, begrænset til dumpingaspekter, i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3 (nu artikel 11, stk. 3, i forordning 2016/1036). Denne anmodning var dels begrundet med den omstændighed, at sagsøgeren havde etableret et nyt distributionssystem gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, dels den omstændighed, at der var indført en ny varegruppe, som ikke fandtes i perioden fra den 1. april 2009 til den 31. marts 2010 (herefter »undersøgelsesperioden«). Sagsøgeren anførte i sin genoptagelsesanmodning, at virksomheden ikke havde deltaget i den oprindelige undersøgelse, da den ikke var bekendt med det endelige bestemmelsessted for de varer, som den i undersøgelsesperioden alene solgte til et kinesisk

handelsselskab. Idet sagsøgeren gjorde gældende, at virksomheden ikke havde eksporteret varen til Den Europæiske Union i undersøgelsesperioden, henledte Kommissionens tjenestegrene sagsøgerens opmærksomhed på den omstændighed, at hvis denne oplysning var korrekt, var det passende retlige middel for at blive omfattet af toldsatsen på 30,6% at anmode om status som ny eksporterende producent i overensstemmelse med den endelige forordnings artikel 3. Denne bestemmelse har følgende ordlyd:

»Hvis en [ny] [kinesisk] producent […] over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at virksomheden ikke eksporterede de pågældende varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i […] Kina i undersøgelsesperioden (1. april 2009 til 31. marts 2010), at den ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, der er indført ved denne forordning, og at den enten faktisk har eksporteret de pågældende varer eller har indgået en uigenkaldelig kontraktlig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Unionen efter undersøgelsesperiodens ophør, kan Rådet ved simpelt flertal efter forslag fremsat af Kommissionen og efter høring af det rådgivende udvalg ændre artikel 1, stk. 2, og lade den pågældende producent være omfattet af den told, der finder anvendelse for samarbejdsvillige producenter, der ikke indgik i stikprøven, dvs. 30,6%.«

6 Sagsøgeren anmodede efter en række skriftudvekslinger med Kommissionen ved skrivelse af 10. februar 2015 om udsættelse af behandlingen af virksomhedens anmodning om genoptagelse af undersøgelsen i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, med henblik på ikke at forsinke virksomhedens anmodning om status som ny eksporterende producent, hvilken anmodning blev indgivet i forbindelse med denne skriftveksling.

7 Sagsøgeren anmodede den 28. januar 2016 Kommissionen om at genoptage behandlingen af virksomhedens genoptagelsesanmodning. Kommissionen fremsendte den 13. april 2016 en generel informationsskrivelse til sagsøgeren, der havde til formål at gengive de vigtigste faktiske omstændigheder og overvejelser, som lå til grund for Kommissionens påtænkte afvisning af denne anmodning. Kommissionen afslog ved afgørelse af 15. april 2016 anmodningen om tildeling af status som ny eksporterende producent. Det var bl.a. Kommissionens opfattelse, at undersøgelsen ikke havde vist, at sagsøgeren ikke havde eksporteret den omhandlede vare med oprindelse i Kina til EU i undersøgelsesperioden, og at virksomheden ikke havde været forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der var underlagt de foranstaltninger, som var indført med den endelige forordning. Denne afgørelse er blevet anfægtet af sagsøgeren i sagen Foshan Lihua Ceramic mod Kommissionen (sag T-310/16). Sagsøgeren besvarede den 22. april 2016 den generelle informationsskrivelse. Det var sagsøgerens opfattelse, at Kommissionens bedømmelse var behæftet med en retlig fejl, idet nævnte institution afviste at genoptage undersøgelsen med den begrundelse, at sagsøgeren ikke havde indgået i stikprøven.

8 Kommissionen afslog ved afgørelse af 11. juli 2016 sagsøgerens anmodning om genoptagelse af undersøgelsen (herefter »den anfægtede afgørelse«). Kommissionen anførte i ottende betragtning til afgørelsen:

»Som forklaret i den generelle informationsskrivelses punkt 8 har Kommissionen anvendt stikprøver ved den oprindelige undersøgelse. Dette er grunden til, at Kommissionen har undersøgt situationen for et begrænset antal eksporterende producenter, der er blevet udvalgt for at indgå i stikprøven, som ikke omfattede sagsøgeren. Eftersom de gældende foranstaltninger er baseret på en undersøgelse af de selskaber, der indgik i stikprøven, skal et argument, der er baseret på en ændring af omstændighederne i henhold grundforordningens artikel 11, stk. 3, henvise til de samme selskaber, der indgik i stikprøven, eller til ændringer, der påvirker alle de eksporterende producenter i dette land. Eftersom den ændring i omstændighederne, som sagsøgeren har påberåbt sig, udelukkende omhandler virksomhedens egen situation og ikke situationen for de selskaber, der indgik i stikprøven, eller situationen for alle de eksporterende producenter i Kina, er denne ændring irrelevant i forbindelse med en anmodning i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Den oprindelige undersøgelse fastsatte således ikke

en individuel dumpingmargen for sagsøgeren, da denne ikke havde anmodet om individuel behandling. Sagsøgeren kan ikke påberåbe sig grundforordningens artikel 11, stk. 3, for på nuværende tidspunkt at opnå en individuel dumpingmargen. I modsat fald ville muligheden for at anvende en stikprøve miste sin effektive virkning. Hvis sagsøgerens individuelle dumpingmargin er lavere end den foranstaltning, som sagsøgerens eksport er undergivet på grundlag af stikprøven, kan sagsøgerens importører anmode om tilbagebetalinger på grundlag af grundforordningens artikel 11, stk. 8 (nu artikel 11, stk. 8, i forordning 2016/1036). Af disse grunde må sagsøgerens anmodning afvises.«

## Retsforhandlinger og parternes påstande

9 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 13. september 2016 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål.

10 Sagsøgeren har den 7. december 2016, i replikken vedrørende sagen Foshan Lihua Ceramic mod Kommissionen (sag T-310/16), anmodet om, at denne sag blev forenet med den foreliggende sag. Kommissionen har den 16. december 2016 anfægtet, at disse sager forenes. Formanden for Rettens Fjerde Afdeling har ved afgørelse af 23. januar 2017 besluttet, at de omhandlede sager ikke skal forenes.

11 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse annulleres.

– Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

12 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

## Retlige bemærkninger

13 Sagsøgerne har påberåbt sig et enkelt anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 3 og 5, og artikel 17, stk. 3 (idet artikel 11, stk. 5, nu er artikel 11, stk. 5, i forordning 2016/1036), sammenholdt med artikel 6.10.2 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (GATT) (EFT 1994, L 336, s. 103, herefter »antidumpingaftalen«), der fremgår af bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) (EFT 1994, L 336, s. 3). Sagsøgeren har til støtte for dette anbringende i det væsentlige fremført syv argumenter.

14 For det første er det i det væsentlige sagsøgerens opfattelse, at det ikke følger af grundforordningens artikel 11, stk. 3, at en anmodning om genoptagelse af en undersøgelse, der fremsættes af en eksporterende producent, som ikke indgik i stikprøven, skal baseres på et bevis for en ændring af omstændighederne, der vedrører alle de eksporterende producenter. Det vil i øvrigt næsten altid være umuligt at påvise en sådan ændring af omstændighederne.

15 For det andet finder sagsøgeren, at virksomheden har været genstand for forskelsbehandling, for så vidt som de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, ikke var forpligtede til at føre et sådant bevis. Sagsøgeren har i denne henseende bestridt, at de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, og dem der ikke gjorde, befandt sig i en sammenlignelig situation. Sondringen mellem

disse to grupper af eksporterende producenter følger ikke af nogen specifik, særlig eller artsbestemt forskel, men skyldes udelukkende anvendelsen af den brede skønsbeføjelse, som Kommissionen råder over ved udarbejdelsen af kriterierne for stikprøven.

16 For det tredje fremgår det af præmis 189 i dom af 9. juni 2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet (T-276/13, EU:T:2016:340), at der skal foretages en individuel undersøgelse af en eksporterende producent, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil lægge urimeligt store byrder på myndighederne og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen. Selv om Kommissionen ikke har indrømmet sagsøgeren en individuel undersøgelse, har denne institution imidlertid ikke anført, at sagsøgerens anmodning om genoptagelse af undersøgelsen i september 2013 hindrede en rettidig afslutning af undersøgelsen. Kommissionen har således tilsidesat grundforordningens artikel 17, stk. 3, og antidumpingaftalens artikel 6.10.2. Hertil kommer, at i modsætning til det, som Kommissionen har anført, fastsætter grundforordningen ingen tidsmæssig begrænsning for anmodningen om en individuel undersøgelse.

17 For det fjerde følger det af grundforordningens artikel 11, stk. 5, at samme forordning artikel 17, stk. 3, også finder anvendelse på genoptagelsessager. Dermed er det ræsonnement, som ligger til grund for afvisningen af at genoptage undersøgelsen, og som er baseret på den effektive virkning af stikprøver, urigtigt.

18 For det femte har det panel, der er blevet nedsat inden for rammerne af WTO, bestemt i sin rapport med overskriften »United States – Anti-Dumping Measures on Certain Shrimp from Viet Nam«, der blev vedtaget den 11. juli 2011 (WT/DS404/R, paragraph 7 181) vedrørende en genoptaget undersøgelse, at anvendelsen af det første punktum i antidumpingaftalens artikel 6.10.2 kun udløses, hvis eksportørerne eller producenterne ikke vælger frivilligt at indgive oplysninger. Sagsøgerens anmodning om genoptagelse af undersøgelsen skal anses for en frivillig indgivelse af oplysninger som omhandlet i denne bestemmelse.

19 For det sjette har sagsøgeren anført i forbindelse med replikken, at det – efter at sagsøgeren havde fremsat sin anmodning og påvist en individuel og specifik ændring af omstændighederne – påhvilede Kommissionen i det mindste at behandle sagsøgeren som en eksportør, der fra dette tidspunkt samarbejdede, og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 6, at anvende den antidumpingtoldsats, der var beregnet som den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for alle de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, på virksomheden.

20 For det syvende har sagsøgeren allerede påberåbt sig sine argumenter vedrørende grundforordningens artikel 17, stk. 3, i besvarelsen af den generelle informationsskrivelse, men Kommissionen har ikke forholdt sig til dem i den anfægtede afgørelse, hvorfor den således har tilsidesat sagsøgerens ret til en upartisk sagsbehandling og ret til forsvar. Hertil kommer, at idet Kommissionen har nægtet at indrømme sagsøgeren status som ny eksportør og at genoptage undersøgelsen, har denne institution bragt sagsøgeren i en situation, hvor det er umuligt for virksomheden at sikre sig, at den undergives en korrekt anvendelse af de gældende regler.

21 Kommissionen har bestridt sagsøgerens argumenter.

22 Det skal i denne henseende bemærkes, at i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, første afsnit, kan behovet for at opretholde foranstaltninger bl.a. tages op til overvejelse på anmodning af en eksportør eller en importør eller producenterne i Unionen, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for at genoptage en undersøgelse. I nærværende sag blev anmodningen fremsat af sagsøgeren i dennes egenskab af eksporterende producent. Det er desuden ubestridt mellem parterne, at nævnte anmodning udelukkende vedrørte dumping.

23 Det fremgår i det væsentlige af bestemmelserne i grundforordningens artikel 11, stk. 3, andet afsnit, at når anmodningen fremsættes af en eksportør og udelukkende vedrører dumping, forudsætter nødvendigheden af en genoptagelse af undersøgelsen, at den nævnte anmodning indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping.

24 Det fremgår af retspraksis, at Rådet i forbindelse med behandlingen af en anmodning om genoptagelse af en undersøgelse, som udelukkende vedrører dumping, i medfør af disse bestemmelser kan konstatere tilstedeværelsen af væsentlige ændringer i omstændighederne med hensyn til dumpingen, og at Rådet – efter at have bekræftet den varige karakter af de ændrede omstændigheder – med føje kan fastslå, at det er nødvendigt at ændre den omhandlede antidumpingtold (jf. dom af 28.4.2015, CHEMK og KF mod Rådet, T-169/12, EU:T:2015:231, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

25 Det fremgår således af ordlyden af grundforordningens artikel 11, stk. 3, andet og tredje afsnit (nu artikel 11, stk. 3, andet og tredje afsnit, i forordning 2016/1036), at formålet med en genoptaget undersøgelse er at vurdere behovet for at opretholde antidumpingforanstaltningerne, og at når anmodningen om en fornyet undersøgelse fra en eksportør udelukkende vedrører dumping, skal institutionerne i første omgang vurdere behovet for at opretholde den eksisterende foranstaltning og herved konstatere tilstedeværelsen af ikke blot betydelige, men også varige ændrede omstændigheder med hensyn til dumpingen (jf. dom af 28.4.2015, CHEMK og KF mod Rådet, T-169/12, EU:T:2015:231, præmis 43).

26 Domstolen har i forbindelse med anvendelsen af artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT 1984, L 201, s. 1), hvorefter en undersøgelse blev genoptaget, såfremt en af de berørte parter anmodede herom og fremlagde beviser for en ændring i omstændighederne, der var tilstrækkelige til at begrunde nødvendigheden af en sådan genoptagelse, præciseret, at genoptagelsesproceduren finder anvendelse, såfremt de omstændigheder, på grundlag af hvilke normalværdierne er fastsat i antidumpingforordningen, har ændret sig (dom af 24.2.1987, Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken mod Kommissionen, 312/84, EU:C:1987:94, præmis 11). Det er med henvisning til denne retspraksis, at Retten i forbindelse med anvendelsen af artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996, L 56, s. 1) (nu grundforordningens artikel 11, stk. 3), har fastslået, at genoptagelsesproceduren havde til formål at tilpasse den indførte told til udviklingen i de forhold, som udgjorde grundlaget for tolden, og derfor forudsatte, at disse forhold har ændret sig (dom af 29.6.2000, Medici Grimm mod Rådet, T-7/99, EU:T:2000:175, præmis 82).

27 Det følger heraf, at den anmodning om genoptagelse, der er omhandlet i grundforordningens artikel 11, stk. 3, begrænset til dumpingaspekter og indgivet af en eksporterende producent, skal indeholde beviser for, at de forhold, der udgjorde grundlaget for fastlæggelsen af den dumpingmargen, der blev anvendt til fastsættelsen af den antidumpingtold, som fandt anvendelse på den eksporterende producent, som havde indgivet nævnte anmodning, havde gennemgået en betydelig og varig udvikling.

28 For så vidt som sagsøgeren i nærværende sag ikke har deltaget i den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af den endelige forordning, skal sagsøgeren såvel i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1 (nu artikel 18, stk. 1, i forordning 2016/1036) som i henhold til punkt 6 i meddelelse om indledning af denne oprindelige procedure (EUT 2010, C 160, s. 20) anses for ikke at have samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen. Afgørelserne vedrørende de eksporterende producenter, der ikke havde samarbejdet, var i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger med den konsekvens, at disse afgørelser kunne være mindre fordelagtige for de pågældende, end hvis de havde samarbejdet.

29 Konkret følger det af 66. og 77. betragtning til Kommissionens forordning (EU) nr. 258/2011 af 16. marts 2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af keramiske fliser med oprindelse i […] Kina (EUT 2011, L 70, s. 5) og af 92. og 93. betragtning til den endelige forordning, at de eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, såsom sagsøgeren, blev pålagt en antidumpingtoldsats, som var fastsat under anvendelse af den højeste dumpingmargen, som blev konstateret for en repræsentativ vare, produceret af en eksporterende producent, der havde samarbejdet, dvs. 69,7%.

30 Det følger heraf, at enhver eksporterende producent, der henhører under denne kategori, skal godtgøre, at de omstændigheder, der lå til grund for denne konstatering, har gennemgået en betydelig og varig udvikling. Eftersom denne konstatering er baseret på oplysninger vedrørende stikprøven, kan sagsøgeren løfte den bevisbyrde, der påhviler virksomheden i sagen, således som Kommissionen med rette har gjort gældende, idet sagsøgeren enten kan godtgøre, at de forhold, der lå til grund for fastlæggelsen af den dumpingmargen, der blev anvendt til fastsættelsen af de antidumpingtoldsatser, som fandt anvendelse på de selskaber, der indgik i stikprøven, havde gennemgået en betydelig og varig udvikling, eller at sådanne ændringer havde påvirket samtlige eksporterende producenter i eksportlandet.

31 For så vidt som sagsøgeren i sin anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, begrænset til dumpingaspekter, kun har gjort etableringen af et nyt distributionssystem gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed og indførelsen af en ny varegruppe, som ikke fandtes i undersøgelsesperioden, gældende, har sagsøgeren alene fremlagt oplysninger om virksomhedens egen situation, hvilket virksomheden i øvrigt udtrykkeligt har medgivet.

32 Det følger heraf, at Kommissionen med rette kunne konkludere, at sagsøgeren ikke havde fremlagt de nødvendige forhold, der begrundede en delvis genoptagelse af undersøgelsen, begrænset til dumpingaspekter, og følgelig afslog sagsøgerens anmodning.

33 Denne konklusion drages ikke i tvivl af sagsøgerens argumenter.

34 For det første hvad angår den angivelige forskelsbehandling af sagsøgeren i forhold til de virksomheder, der indgik i stikprøven, skal det bemærkes, at lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling ifølge fast retspraksis kræver, at ensartede situationer ikke behandles forskelligt, og at forskellige situationer ikke behandles ensartet, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (jf. dom af 13.12.2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, præmis 62 og den deri nævnte retspraksis). Sagsøgeren, der ikke samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, befinder sig imidlertid på ingen måde i den samme situation som de eksporterende producenter, der deltog i denne undersøgelse, med hensyn til afgørelserne vedrørende dumpingmargen. Lovgiver har i grundforordningens artikel 18, stk. 1, fastsat, at antidumpingtoldsatserne blev fastsat for de eksporterende producenter, der ikke samarbejdede, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger med den konsekvens, at disse satser kunne være mindre fordelagtige for de pågældende, end hvis de havde samarbejdet. Den metode, der blev anvendt til fastsættelsen af disse satser i den oprindelige procedure, påvirker rent logisk de betingelser, under hvilke en sådan eksporterende producent kan anmode om delvis genoptagelse af en undersøgelse, begrænset til dumpingaspekter, som det er præciseret i præmis 22-32 ovenfor.

35 Sagsøgeren kan endvidere ikke godtgøre, at der foreligger forskelsbehandling af virksomheden som følge af den angivelige forskelsbehandling af eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet, og som ikke indgik i stikprøven, i forhold til producenter, der indgik i denne prøve. Idet sagsøgeren ikke deltog i den oprindelige undersøgelse, anmodede virksomheden ikke om at blive omfattet af stikprøven. Sagsøgerens argument, der ikke vedrører virksomhedens egen situation, kan, uanset om det er velbegrundet, ikke medføre annullation af den anfægtede afgørelse, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Sagsøgeren har dermed ingen interesse i at rejse dette argument (jf. i denne retning dom af 28.2.2017, JingAo Solar m.fl. mod Rådet, T-157/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:127, præmis 64-72).

36 For det andet hvad angår argumenterne om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 5, og artikel 17, stk. 3 (jf. præmis 16 og 17 ovenfor), skal der indledningsvis mindes om, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. dom af 18.9.2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).

37 Dernæst bemærkes, at det fremgår af grundforordningens artikel 11, stk. 5, at »[d]e relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser skal, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, finde anvendelse på genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4«. Grundforordningens artikel 11, stk. 5, udvider således ikke anvendelsesområdet for alle bestemmelserne om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, der finder anvendelse i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, til genoptagede undersøgelser. Grundforordningens artikel 11, stk. 5, gør anvendelsen af disse bestemmelser på genoptagede undersøgelser betinget af, at de er relevante.

38 Det bemærkes yderligere, at det følger af fast retspraksis, at en genoptaget undersøgelse principielt adskiller sig fra den oprindelige undersøgelse, som reguleres af andre bestemmelser i grundforordningen. Den objektive forskel, der er mellem disse to procedurer, beror nemlig på den omstændighed, at de indførsler, der er underlagt en genoptagelsesprocedure, allerede har været pålagt endelige antidumpingforanstaltninger, og med hensyn til disse er der i princippet fremlagt et tilstrækkeligt bevismateriale til at fastslå, at ophævelsen af disse foranstaltninger sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. Når indførslerne derimod gøres til genstand for en oprindelig undersøgelse, er formålet med denne netop at fastslå, om der er tale om dumping, samt graden og virkningen af denne angivelige dumping (dom af 27.1.2005, Europe Chemi-Con (Deutschland) mod Rådet, C-422/02 P, EU:C:2005:56, præmis 48-50; jf. ligeledes dom af 28.4.2015, CHEMK og KF mod Rådet, T-169/12, EU:T:2015:231, præmis 59 og 60 og den deri nævnte retspraksis).

39 Domstolen har under disse betingelser allerede fastslået, at visse af de bestemmelser, der regulerer den oprindelige undersøgelse, ikke tilsigtede at finde anvendelse på genoptagelsesproceduren, henset til den generelle opbygning af og formålet med det system, der er fastsat i grundforordningen (jf. dom af 28.4.2015, CHEMK og KF mod Rådet, T-169/12, EU:T:2015:231, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).

40 I den foreliggende sag er det tilstrækkeligt at konstatere, at en anvendelse af grundforordningens artikel 17, stk. 3, der ligeledes fastsætter en individuel undersøgelse i forbindelse med bedømmelsen af en anmodning om en genoptagelse af en undersøgelse, der er indgivet af en eksporterende producent, som ikke har samarbejdet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, tilsidesætter formålet med genoptagelsesproceduren, som redegjort for i præmis 22-27 ovenfor. En sådan tilgang gør det ikke muligt at bedømme, om de forhold, der udgjorde grundlaget for fastlæggelsen af den dumpingmargen, der blev anvendt til fastsættelsen af den antidumpingtold, som fandt anvendelse på nævnte eksporterende producent, har gennemgået en betydelig og varig udvikling. Oplysninger fra analysen af informationer vedrørende stikprøveudvalgte eksporterende producenter sammenlignes således med den omhandlede eksporterende producents egne oplysninger.

41 I forbindelse med bedømmelsen af, om der er behov for at genoptage undersøgelsen på grundlag af de to angiveligt ændrede omstændigheder, der er fremført af sagsøgeren, er anvendelsen af en individuel undersøgelse dermed ikke relevant. Såfremt det forholdt sig anderledes, ville sagsøgeren kunne fordreje de forpligtelser i forbindelse med bevisbyrden, der, som følge af sagsøgerens status som virksomhed, som ikke har samarbejdet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, påhviler virksomheden i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 11, stk. 3.

42 Det følger heraf, at den generelle opbygning af og formålene med den ordning, der er indført ved grundforordningen, er til hinder for, at sagsøgeren støtter sig til grundforordningens artikel 11, stk. 5, og artikel 17, stk. 3, med henblik på at anmode om en individuel antidumpingtoldsats efter den procedure, som virksomheden har indledt i medfør af samme forordnings artikel 11, stk. 3. Sagsøgerens påberåbelse af antidumpingaftalens artikel 6.10.2 til støtte for sine argumenter kan heller ikke tiltrædes, idet denne bestemmelse med undtagelse af det andet punktum heri, hvorefter »[d]er bør tilskyndes til frivillig indgivelse af oplysninger«, er gennemført ved grundforordningens artikel 17, stk. 3, uden at sagsøgeren har anført, at denne gennemførelse er ukorrekt.

43 Disse konklusioner underbygges først og fremmest af ordlyden og opbygningen af grundforordningens artikel 17 og navnlig bestemmelsens stk. 3, hvorefter den individuelle undersøgelse, der er fastsat i denne bestemmelse, udelukkende finder anvendelse i forbindelse med undersøgelser, hvor Kommissionen har benyttet stikprøver. Bestemmelsen fastsætter således, at »[i] de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel en individuel dumpingmargen«. Undersøgelsen af en anmodning om genoptagelse af en undersøgelse er dermed forskellig fra den undersøgelse, der førte til indførelsen af endelige antidumpingforanstaltninger (jf. præmis 38 ovenfor), og udgør ikke fortsættelsen af sidstnævnte undersøgelse i modsætning til, hvad sagsøgeren gjorde gældende i retsmødet. Den særskilte karakter af de to undersøgelser underbygges yderligere af deres samspil, som det fremgår af grundforordningen. For det første kan en anmodning om genoptagelse af en undersøgelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, første afsnit, således først indgives af en eksporterende producent et år efter indførelsen af de endelige foranstaltninger, for det andet ligger undersøgelsesperioden for en genoptagelse efter perioden for den oprindelige undersøgelse (dom af 28.1.2016, CM Eurologistik og GLS, C-283/14 og C-284/14, EU:C:2016:57, præmis 72; af 13.9.2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl. mod Rådet, T-537/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:428, præmis 71, og generaladvokat Jääskinens forslag til afgørelse CM Eurologistik og GLS, C-283/14 og C-284/14, EU:C:2015:628, punkt 29), og for det tredje kan den genoptagede undersøgelse begrænses bl.a. til dumping eller skade, mens den oprindelige undersøgelse skal være fuldstændig.

44 I det foreliggende tilfælde har Kommissionen i forbindelse med behandlingen af anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen ikke foretaget en stikprøve i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 1 (nu artikel 17, stk. 1, i forordning 2016/1036). Kommissionen har behandlet denne anmodning direkte på grundlag af de oplysninger, der fremgik af anmodningen. Grundforordningens artikel 17, stk. 3, fandt dermed ikke anvendelse på denne procedure.

45 Herefter kunne sagsøgeren i modsætning til, hvad denne har gjort gældende, ikke på noget tidspunkt anmode om en individuel undersøgelse efter grundforordningens artikel 17, stk. 3, med henblik på at foranledige Kommissionen til at genoverveje den antidumpingtoldsats, der finder anvendelse på import af virksomhedens varer. Antidumpingtoldsatserne kan kun ændres under anvendelse af grundforordningens artikel 11 og 12 (idet artikel 12 nu er artikel 12 i forordning 2016/1036). Sagsøgerens anmodning blev fremsat på grundlag af grundforordningens artikel 11, stk. 3, og det blev fastslået i præmis 41 og 42 ovenfor, at anvendelsen af samme forordnings artikel 17, stk. 3, i det foreliggende tilfælde ikke var relevant i denne forbindelse.

46 I det tilfælde, at der er anvendt stikprøver i den oprindelige undersøgelse, fremgår det endelig af grundforordningens artikel 11, stk. 4, fjerde afsnit (nu artikel 11, stk. 4, fjerde afsnit i forordning 2016/1036), at en ny eksporterende producent ikke kan anmode om genoptagelse af en undersøgelse efter de forudgående afsnit i samme stykke. Det forholder sig således for at undgå, at sådanne eksporterende producenter ikke bringes i en situation, der er mere gunstig end situationen for eksporterende producenter, der har samarbejdet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, men som ikke blev udtaget til stikprøven, og som følge heraf derfor pålægges en antidumpingtoldsats, der er beregnet på grundlag af grundforordningens artikel 9, stk. 6. Der er ingen grund til at tro, at EU-lovgiver skulle have ønsket at tillade en eksporterende producent, der ikke har samarbejdet i

forbindelse med den oprindelige undersøgelse, efter en genoptaget undersøgelse at blive omfattet af en individuel antidumpingtoldsats, når denne lovgiver har udelukket dette for nye eksporterende producenter.

47 For det tredje er det først i forbindelse med replikken, at sagsøgeren har rejst det argument, at Kommissionen i det mindste fremover burde have behandlet virksomheden som en eksporterende producent, der har samarbejdet, og af denne grund ladet den være omfattet af den antidumpingtoldsats, der i medfør af grundforordningens artikel 9, stk. 6, finder anvendelse på eksporterende producenter, der har samarbejdet. Sagsøgeren har på forespørgsel herom i retsmødet medgivet, at der er tale om et nyt anbringende, der omhandler en tilsidesættelse af sidstnævnte bestemmelse, uden at fremføre noget argument om, at dette anbringende er baseret på retlige og faktiske forhold, der er opstået under sagen, eller at det skal tages i betragtning som en uddybning af et argument, der er rejst i stævningen. Følgelig skal dette nye anbringende afvises i henhold til artikel 84 i Rettens procesreglement.

48 For det fjerde hvad angår det anførte om fortolkningen af dumpingaftalens artikel 6.10.2 i rapporten fra det panel, der er blevet nedsat inden for rammerne af WTO med overskriften »United States – Anti-Dumping Measures on Certain Shrimp from Viet Nam«, der blev vedtaget den 11. juli 2011 (WT/DS404/R, paragraph 7 181), er det tilstrækkeligt at konstatere, at det hverken følger af den passage i nævnte rapport, der er nævnt af sagsøgeren, eller af nogen anden passage i denne rapport vedrørende fortolkningen af denne artikel, at de myndigheder, der har ansvaret for undersøgelsen, såsom Kommissionen, er forpligtet til at genoptage en undersøgelse, som fastsat inden for rammerne af EU-retten i grundforordningens artikel 11, stk. 3, på grundlag af oplysninger, der udelukkende henviser til en angivelig ændring af omstændigheder, der påvirker en eksporterende producent, som ikke har samarbejdet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, hvor der blev anvendt stikprøver. Det følger heller ikke af denne rapport, at en sådan eksporterende producent i en situation som den i den foreliggende sag omhandlede kan basere sig på antidumpingaftalens artikel 6.10.2 i forbindelse med sin anmodning om genoptagelse af undersøgelsen på grundlag af oplysninger, der udelukkende vedrører den pågældende producent selv.

49 For det femte har sagsøgeren anfægtet, at Kommissionen ikke i den anfægtede afgørelse har forholdt sig til virksomhedens argumenter vedrørende grundforordningens artikel 17, stk. 3. Som det netop er blevet fastslået, har denne bestemmelse i det foreliggende tilfælde imidlertid ingen betydning for fortolkningen af grundforordningens artikel 11, stk. 3, som præciseret i præmis 22-32 ovenfor. Kommissionen kan ved at afholde sig fra eksplicit at besvare argumenter vedrørende en bestemmelse, der ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, ikke tilsidesætte retten til en upartisk sagsbehandling og retten til forsvar.

50 Dette eneste anbringende må derfor forkastes.

## Sagsomkostninger

51 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

52 Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og betale de af Kommissionen afholdte omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling):

**1) Europa-Kommissionen frifindes.**

**2) Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd betaler sagsomkostningerne.**

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. september 2018.

Underskrifter